

**[Formanden.]**

*Forslag til lov om ændring af Danmarks Riges Grundlov. (Visse bestemmelser om valget m. v.),*

*forslag til lov om ændring af lov om valg til folketinget,*

*forslag til lov om ændring af lov om kommunale valg. (Stemmeafgivning ved indsendelse af stemmeseddel eller ved stedfortræder),*

*forslag til lov om ændring af lov om kommunale valg. (Repræsentanter for visse personer uden fast bopæl i kommunen) og*

*forslag til lov om ændring af lov om menighedsråd. (Stemmeafgivning ved indsendelse af stemmeseddel eller ved stedfortræder).*

Indfødsretsudvalget har afgivet betænkning over forslag til lov om indfødsretsmeddelelse. Eksemplarer vil blive omdelt.

Medlem af folketinget Albertsen har meddelt mig, at han ønsker til udenrigsministeren at stille følgende spørgsmål:

„Vil ministeren tage initiativ til, at der fra statens side ydes et tilsvarende beløb til Biafrahjælpen som det, Folkekirkens Nødhjælp selv indsamler?“

Spørgsmålet vil blive optaget på dagsordenen for tingets førstkommande spørgetid.

Fra faglige og andre sammenslutninger samt fra private personer er modtaget en række henvendelser om udenrigspolitiske samt skattepolitiske emner, om arbejdsretlige spørgsmål samt om uddannelsesmæssige problemer m. m. Henvendelserne er fremlagt til gennemsyn for medlemmerne i løseværelset.

***Skriftlig fremsættelse af lovforslag.***

**Undervisningsministeren (Helge Larsen):** Herved tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte forslag til lov om uddannelse af børnehøve- og fritidspædagoger.

Det er første gang, der bliver lovgivet for dette område. Børnehøvelærerinde og fritidshjemslæreruddannelsen har hidtil hvilet på administrativt fastsatte regler, når bortses fra det bevillingsmæssige grundlag for statens tilskud. Vi har imidlertid ment, at disse uddannelsers voksende udbredelse og samfundsmæssige betydning kan begrun-

de, at rammerne for uddannelsen fastlægges i en af folketinget vedtaget lov.

Lovforslaget indeholder hovedbestemmelserne om grunduddannelsernes indhold og opbygning, herunder om deres afslutning, samt om tilsynet med de institutioner, hvor uddannelserne foregår, deres godkendelse og administration. Endvidere gives der regler for optagelse på seminarierne og om videre- og efteruddannelse. Endelig hjemler lovforslaget oprettelse af et fælles uddannelsesråd, der skal være rådgivende for ministeriet og følge udviklingen på området.

Derimod indeholder lovforslaget ingen regler om statens tilskud til seminarierne, der alle er private institutioner, idet disse regler tænkes fastsat i forbindelse med den øvrige lovgivning om statstilskud til private skoler og seminarier.

Lovforslaget svarer således systematisk ganske nøje til den nye læreruddannelseslov af 1966 og tænkes ligesom denne først sat i kraft nogen tid efter vedtagelsen, nemlig fra 1. august 1970. Der skal jo bl. a. være mulighed for at udforme en række nærmere bestemmelser til udfyldning af lovens rammer.

Den væsentligste ændring i forhold til den nugældende ordning er utvivlsomt den foreslåede forlængelse af uddannelsestiden fra 2 til 3 år. Denne udvidelse har igennem en årrække været et meget stærkt ønske ikke mindst fra seminariernes side, og der er for mig ingen tvivl om, at det med de krav, man i dag stiller til personalet i vore daginstitutioner, vil være både ønskeligt og nødvendigt snarest at få gennemført denne forbedring af deres grunduddannelse. Vi pålægger medarbejderne i børnehøve, fritidshjem og ungdomsklubber et meget betydeligt pædagogisk ansvar, når vi overlader dem vore børn og unge — som oftest dagligt og igennem flere år. Og vi forventer jo nu af disse institutioner og deres medarbejdere, at de ikke blot skal passe børnene rent materielt og give dem husly, men at de skal beskæftige dem og tage aktiv del i deres opdragelse og udvikling. Men så må samfundet også være indstillet på at give medarbejderne en solid pædagogisk uddannelse, der sætter dem i stand til at løse denne opgave på forsvarlig måde. Det er efter min opfattelse en nødvendig konsekvens